

Uitspraak Commissie van Beroep 2015-013 d.d. 23 april 2015

(mr. C.A. Joustra, mr. S.B. van Baalen, drs. P.H.M. Kuijs AAG, mr. F.P. Peijster en mr. R.J.F. Thiessen, leden, en mr. M.J. Drijftholt, secretaris)

Samenvatting

Effectenlease. Ontvankelijkheid. Redelijke termijn als bedoeld in artikel 15 van het Reglement Ombudsman en Geschillencommissie is overschreden.

[Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.](#)

1. De procedure in hoger beroep

- 1.1 Bij een op 5 november 2014 door de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: Commissie van Beroep) ontvangen beroepschrift hebben Belanghebbenden een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 25 september 2014 (kenmerk [nummer]) ter toetsing voorgelegd.
- 1.2 De Bank heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De Commissie van Beroep heeft het beroep mondeling behandeld op 9 februari 2015. Daarbij zijn Belanghebbenden in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde de heer [naam]. De Bank is niet verschenen.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Commissie van Beroep naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie.

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

- 3.1 De Commissie van Beroep gaat op grond van:
 - hetgeen de Geschillencommissie onbestreden heeft vastgesteld,
 - de niet of niet voldoende weersproken inhoud van de stukken van het geding en
 - hetgeen bij de mondelinge behandeling is gebleken,uit van het volgende.
 - i. Belanghebbende sub I heeft in april 1998 via een tussenpersoon met de rechtvoorgangster van de Bank zeven overeenkomsten gesloten van het effectenleaseproduct “[naam]” (hierna: de overeenkomsten).

- ii. Belanghebbenden hebben omstreeks februari/maart 2003 bij (ongedateerde) brief geklaagd over de informatievoorziening bij het sluiten van de overeenkomsten. Voorts hebben zij erop gewezen dat Belanghebbende sub 2 de overeenkomsten niet mede heeft ondertekend en dat de overeenkomsten daarom nietig zijn. Zij hebben terugbetaling gevraagd van alle reeds betaalde contracttermijnen.
- iii. De Bank heeft Belanghebbende hierop medegedeeld dat zij de klachten van de hand wijst.
- iv. Bij brief van 11 april 2003 hebben Belanghebbenden nogmaals geklaagd over de door de Bank verstrekte informatie bij het aangaan van de overeenkomsten en hebben zij op grond van artikel 1:88 BW de nietigheid van de overeenkomsten ingeroepen. Belanghebbenden hebben terugbetaling van de reeds betaalde rente gevorderd.
- v. De Bank heeft Belanghebbende sub 1 bij brief van 24 april 2003 medegedeeld dat zij niet is tekortgeschoten in de informatievoorziening en voorts dat de toestemming van Belanghebbende sub 2 op grond van artikel 1:88 BW niet vereist was.
- vi. Op 16 mei 2005 heeft de Bank de overeenkomsten beëindigd wegens betalingsachterstanden. Zij heeft Belanghebbende sub 1 op 23 mei 2005 een eindafrekening gezonden waaruit blijkt dat hij een restschuld heeft ten bedrage van € 20.718,61. De Bank heeft verzocht deze restschuld binnen tien dagen te voldoen. Belanghebbende sub 1 heeft aan dit verzoek geen gevolg gegeven.
- vii. Bij brief van 15 juli 2010 heeft de Bank Belanghebbende sub 1 een aanmaning gezonden omdat de restschuld nog niet was voldaan.
- viii. De gemachtigde van Belanghebbenden heeft bij e-mailbericht van 22 oktober 2012 de Bank erop gewezen dat de overeenkomsten op grond van artikel 1:88 BW buitengerechtelijk waren vernietigd en heeft verzocht de inleg te vergoeden, te vermeerderen met de wettelijke rente en juridische kosten.
- ix. Bij e-mailbericht van 23 oktober 2012 heeft de Bank de gemachtigde van Belanghebbende medegedeeld dat zij de vordering reeds in 2003 heeft afgewezen en dat het beroep op artikel 1:88 BW derhalve was verjaard.
- x. Op 6 november 2012 heeft het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (hierna: het Klachteninstituut) een klacht van Belanghebbenden ontvangen.

3.2 Belanghebbenden vorderen, naar de Geschillencommissie heeft vastgesteld, vergoeding van schade door ongedaanmaking van het verlies dat zij op de overeenkomsten hebben geleden. Deze schade betreft de inleg en wordt door Belanghebbenden begroot op € 32.679,92, vermeerderd met de wettelijke rente en kosten van rechtsbijstand. Belanghebbenden hebben – kort gezegd – aan hun vordering ten grondslag gelegd dat de overeenkomsten op grond van artikel 1:88 BW buitengerechtelijk zijn vernietigd. Voorts

hebben zij zich beroepen op dwaling, “cold calling” en misleiding. Verder voeren Belanghebbenden aan dat de Bank haar zorg- en informatieplichten heeft verzaakt. Tot slot klagen zij dat de Bank heeft verzuimd hen te wijzen op de mogelijkheid de klacht aan het Klachteninstituut voor te leggen.

De Bank heeft de vorderingen gemotiveerd betwist.

- 3.3 De Geschillencommissie heeft Belanghebbenden niet-ontvankelijk verklaard in hun verzoek om klachtbehandeling. Ten aanzien van het beroep op artikel 1:88 BW overweegt de Geschillencommissie dat deze klacht niet ziet op de rechtsbetrekking tussen de zich bij de Geschillencommissie beklagende Belanghebbenden en de betrokken financieel dienstverlener en om die reden buiten behandeling moet blijven. Voorts staat een dergelijk beroep op nietigheid in een te ver verwijderd verband tot het begrip “financiële dienst” als bedoeld in het Reglement, aldus de Geschillencommissie. (rov. 4.3)
- Ten aanzien van de overige klachten overweegt de Geschillencommissie dat als uitgangspunt geldt dat Belanghebbenden binnen een bekwame termijn na ontvangst van de eindafrekening de klachten aan de Bank hadden moeten voorleggen, hetgeen niet is gebeurd. Als gevolg van het tijdsverloop kunnen de feiten en omstandigheden waarop de klachten zijn gebaseerd, niet meer met voldoende zekerheid worden vastgesteld. (rov. 4.4-4.7)

4. Beoordeling van het beroep

- 4.1 In hoger beroep voeren Belanghebbenden aan dat de Geschillencommissie hen ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.
- 4.2 De Commissie van Beroep overweegt als volgt. Nu de klacht op 6 november 2012 bij het Klachteninstituut is binnengekomen, dient de ontvankelijkheid te worden beoordeeld aan de hand van het Reglement Ombudsman & Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (Kifid) (hierna: het Reglement) zoals dat gold in de periode 1 oktober 2011 tot 1 oktober 2014. Uit de overgangsbepaling aan het slot van dit Reglement blijkt dat het Reglement onmiddellijke werking heeft. Uitsluitend voor geschillen die op 1 oktober 2011 reeds aanhangig waren bij de Ombudsman of de Geschillencommissie bestond de mogelijkheid dat een eerder reglement van toepassing bleef.
- 4.3 Nu de Bank Belanghebbenden bij de afwijzing van de klacht niet heeft gewezen op de mogelijkheid de klacht voor te leggen aan het Klachteninstituut, is artikel 15.2 van het Reglement van toepassing. Uit artikel 15.2 volgt dat Belanghebbenden de klacht binnen een redelijke termijn aan het Klachteninstituut moeten voorleggen nadat de Bank deze definitief schriftelijk heeft afgewezen. Als uitgangspunt geldt daarbij een termijn van drie maanden, maar hiervan kan op grond van de omstandigheden van het geval ten gunste van Belanghebbenden worden afgewezen.
- 4.4 De Commissie van Beroep constateert dat de Bank reeds in 2003 de klachten van Belanghebbenden heeft afgewezen. Dat geldt zowel voor het beroep op artikel 1:88 BW als voor de klachten die betrekking hebben op de (gebrekkige) informatieverstrekking. Nu Belanghebbenden pas in 2012 bij het Klachteninstituut hebben geklaagd, is de in 4.3 genoemde termijn van drie maanden ruimschoots overschreden. De door

Belanghebbenden aangevoerde omstandigheden zijn niet van dien aard dat in dit geval ten gunste van Belanghebbenden van deze termijn kan worden afgeweken. Belanghebbenden stellen weliswaar dat zij “keer op keer” bij de Bank hun beklag hebben gedaan, maar uit de overgelegde stukken blijkt niet dat zij in de periode vanaf 2003 tot 2012 op enig moment, al dan niet via hun gemachtigde, contact hebben gezocht met de Bank waarna partijen (opnieuw) in onderhandeling zijn getreden.

- 4.5 Voor zover Belanghebbenden de termijn voor het indienen van een klacht bij het Klachteninstituut vergelijken met de verjaringstermijn (van vijf jaar) of de klachttermijn als bedoeld in artikel 6:89 BW, zien zij eraan voorbij dat deze termijnen een ander gevolg hebben dan de termijn van artikel 15 van het Reglement. Het verstrijken van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 15 van het Reglement heeft, anders dan de verjaringstermijn, enkel tot gevolg dat de klacht niet meer bij het Klachteninstituut in behandeling kan worden genomen; het verstrijken van de redelijke termijn staat er niet aan in de weg dat Belanghebbenden hun vordering bij de civiele rechter instellen.
- 4.6 Bij deze stand van zaken behoeven de overige bezwaren van Belanghebbenden geen afzonderlijke bespreking meer.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep handhaaft de bestreden beslissing.